

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 23Csp/41/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418202738
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Mazúchová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2019:6418202738.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Adrianou Mazúchovou, v právnej veci žalobcu BL PLUS, s.r.o., so sídlom Prenčov 177, 969 73 Prenčov, IČO: 50 798 243, zastúpeného právnym zástupcom FALIS & Partners, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Lermontovova 14, 811 05 Bratislava, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 1.187,12 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.187,12 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.187,12 Eur od 02.06.2018 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd p r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu sa žalobou doručenu súdu dňa 07.06.2018 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.187,12 Eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5,00 % zo žalovanej sumy od 02.06.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalovanú sumu žiadal priznať z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Žalobu odôvodnil tým, že na základe uzavretej zmluvy o úvere č.XXXXXXXXXX zo dňa 13.03.2012 došlo zo strany žalovaného k poskytnutiu finančných prostriedkov vo výške 200,-Eur, ktoré sa žalobca zaviazal vrátiť spolu s dohodnutou odplatom vo výške 184,-Eur, označenou ako „príslušný poplatok“, t.j. sumu 384,-Eur. Ročný úrok predstavoval 91,99 %. Ďalšou zmluvou o úvere č.XXXXXXXXXX zo dňa 22.05.2012 došlo zo strany žalovaného k poskytnutiu finančných prostriedkov vo výške 700,-Eur, ktoré sa žalobca zaviazal vrátiť spolu s dohodnutou odplatom vo výške 620,-Eur, označenou ako „príslušný poplatok“, t.j. sumu 1.320,-Eur. Ročný úrok predstavoval 88,56 %. Dojednanie o výške odplaty označil žalobca za neplatné v rozpore s dobrými mravmi a v rozpore s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že uzavreté zmluvy navyše neobsahujú viacero zákonných náležitostí podľa § 9 ods. 2 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a), c), f), i) a y), teda druh spotrebiteľského úveru, adresu, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, dobu trvania zmluvy a termín konečnej platnosti spotrebiteľského úveru, úrokovú sadzbu, priemernú hodnotu RPMN, vzhľadom na čo sa poskytnuté spotrebiteľské úvery podľa § 11 ods. 1 zákona č.129/2010 Z.z. považujú za bezúročné a bez poplatkov, preto mal žalovaný nárok len na vrátenie ním poskytnutých finančných prostriedkov vo výške 900,-Eur, a to bez úrokov a poplatkov v zmluvách označených ako „príslušný poplatok“. Žalobca žalovanému uhradil zo zmluvy o úvere č.XXXXXXXXXX celkovú sumu 685,-Eur, teda o 485,-Eur viac ako mal žalovaný nárok a zo zmluvy o úvere č.XXXXXXXXXX celkovú sumu 1.402,12 Eur, teda o 702,12 Eur viac ako mal žalovaný nárok. Na strane žalovaného tak došlo k bezdôvodnému obohateniu v celkovej sume 1.187,12 Eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi zaplatenou sumou a sumou poskytnutých finančných prostriedkov, na ktorej vrátenie mal žalovaný nárok (istiny úveru). Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný napriek výzve

žalobcu zo dňa 22.05.2018, v ktorej mu bola poskytnutá lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia do 25.05.2018 dlžnú sumu nevrátil, uplatnil žalobca okrem nároku na zaplatenie žalovanej sumy aj nárok na úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne, a to odo dňa 02.06.2018.

2. Uznesením č.k. 23Csp/41/2018-20 zo dňa 13.06.2018 súd v súlade s § 167 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. z 21.mája 2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), vyzval žalovaného, aby sa vyjadril k doručenej žalobe a poučil ho o jeho procesných právach a povinnostiach. Spolu s uznesením súd dňa 18.06.2018 doručil žalovanému žalobu s prílohami.

3. Podaním doručeným súdu dňa 25.06.2018 (pôvodný) žalobca navrhol, aby súd s poukazom na predloženú zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 20.06.2018, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 20.06.2018 a súhlas postupníka so vstupom do konania pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu.

4. Podľa § 80 ods. 1 a 2 CSP, ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli. Súd vyhovie návrhu podľa odseku 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované.

5. Súd uznesením č.k. 23Csp/41/2018-34 zo dňa 02.07.2018, právoplatným dňa 14.07.2018, v súlade s § 80 ods. 1,2 CSP pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu a na miesto pôvodného žalobcu U. F., nar. 15.11.1932 vstúpil do konania žalobca.

6. Žalovaný sa k doručenej žalobe vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 02.07.2018, v ktorom na svoju obranu uviedol, že uzavreté zmluvy obsahujú všetky zákonné náležitosti, preto poskytnuté spotrebiteľské úvery nemožno považovať za bezúročné a bez poplatkov. Ďalej uviedol, že v čase uzavretia predmetných zmlúv zákon nestanovil maximálnu výšku odplaty, pričom odplata nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Žalovaný namietal, že k vzniku bezdôvodného obohatenia nedošlo, nakoľko žalobca plnil na základe platne uzavretých zmlúv. Vo svojej obrane poukázal na existenciu neodstrániteľnej prekážky konania „res iudicata“, nakoľko o platnosti zmluvy č.XXXXXXXXXX už bolo rozhodnuté rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., sp.zn. SR 19001/14, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, vzhľadom na čo k vzniku bezdôvodného obohatenia nedošlo. Žalovaný poukázal na to, že finančné prostriedky pripísané k zmluve č.601600128 predstavujú zrážky zo mzdy poukázané súdnym exekútorom, ktorý ich vymohol v rámci súdom nariadenej exekúcie, pričom rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého bolo vedené exekučné konanie nebol nikdy zrušený, preto získané plnenie nie je plnením bez právneho dôvodu ani plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol.

7. Dňa 01.08.2018 súd doručil žalobcovi vyjadrenie žalovaného a v súlade s § 167 ods. 3 CSP ho vyzval, aby sa k doručenému vyjadreniu písomne vyjadril. Žalobca sa k doručenému vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

8. Na prejednanie žaloby súd nariadil pojednávania na deň 22.03.2019, na ktoré sa žalovaný nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil a výslovne súhlasil, aby sa konalo v jeho neprítomnosti. Keďže dôvody na odročenie pojednávania podľa § 183 CSP splnené neboli, súd podľa § 180 CSP rozhodol o pojednávaní v neprítomnosti žalovaného a podanú žalobu prejednal za účasti právneho zástupcu žalobcu.

9. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

10. Podľa § 215 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

11. Podľa § 217 ods. 1 CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

12. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením obsahu žaloby, pripojenými listinnými dôkazmi, písomnými vyjadreniami strán, pripojeným spisom tunajšieho súdu sp.zn. 2Er/279/2015, výsluchom právneho zástupcu žalobcu a v súlade s § 151 ods. 1 CSP rozhodol na základe nesporných skutkových tvrdení a listinných dôkazov založených v súdnom spise. Súd zistil tento skutkový a právny stav.

13. Z predložených a vykonaných dôkazov súd zistil, že dňa 13.03.2012 uzavrel pôvodný žalobca so žalovaným zmluvu o úvere č.601600092. Na základe tejto zmluvy žalovaný poskytol pôvodnému žalobcovi pri jej podpise finančnú hotovosť vo výške 200,-Eur a pôvodný žalobca sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť príslušný poplatok vo výške 184,-Eur, t.j. pôvodný žalobca sa zaviazal zaplatiť celkovú čiastku 384,-Eur v 12-tich mesačných splátkach po 32,-Eur, počnúc dňom 20.04.2012. Finančné prostriedky boli pôvodnému žalobcovi poskytnuté na „iný účel“. Osobitným podpisom pôvodný žalobca potvrdil prevzatie finančnej hotovosti dňom 13.03.2012. Z predloženého výpisu z klientskej zóny k zmluve č.XXXXXXXXXX a zhodného vyjadrení strán súd zistil, že pôvodný žalobca žalovanému ku dňu podania žaloby uhradil celkovú čiastku 685,-Eur.

14. Súd ďalej zistil, že dňa 22.05.2012 uzavrel pôvodný žalobca so žalovaným zmluvu o úvere č.XXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy žalovaný poskytol pôvodnému žalobcovi pri jej podpise finančnú hotovosť vo výške 700,-Eur a pôvodný žalobca sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť príslušný poplatok vo výške 620,-Eur, t.j. pôvodný žalobca sa zaviazal zaplatiť celkovú čiastku 1.320,-Eur v 12-tich mesačných splátkach po 110,-Eur, počnúc dňom 26.06.2012. Finančné prostriedky boli pôvodnému žalobcovi poskytnuté na „iný účel“. Osobitným podpisom pôvodný žalobca potvrdil prevzatie finančnej hotovosti dňom 22.05.2012. Z predloženého výpisu z klientskej zóny k zmluve č.XXXXXXXXXX a zhodného vyjadrení strán súd zistil, že pôvodný žalobca žalovanému ku dňu podania žaloby uhradil celkovú čiastku 1.402,12 Eur.

15. Výzvou zo dňa 22.05.2018 vyzval pôvodný žalobca žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.187,12 Eur v lehote do 25.05.2018.

16. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 2Er/279/2015 súd zistil, že na základe návrhu žalovaného bolo na tunajšom súde pod sp.zn. 2Er/279/2015 voči pôvodnému žalobcovi vedené exekučné konania na podklade rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spzn. SR 19001/14 zo dňa 28.11.2014, ktorým bola pôvodnému žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 450,-Eur s príslušenstvom. Rozhodcovský súd predmetným rozsudkom zaviazal pôvodného žalobcu na zaplatenie dlhu vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č.XXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 22.05.2012 medzi pôvodným žalobcom a žalovaným, pričom svoju právomoc rozhodcovský súd založil na rozhodcovskej zmluve zo dňa 22.05.2012.

17. Z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.06.2018 súd zistil, že pôvodný žalobca ako postupca postúpil pohľadávku uplatnenú v tomto konaní na žalobcu. Postúpenie pohľadávky bolo postupcom oznámené žalovanému oznámením zo dňa 20.06.2018, ktoré mu bolo v tento deň odoslané prostredníctvom pošty.

18. Vyššie uvedené skutočnosti (uvedené v bodoch 13 až 17) o uzavretí zmlúv o úvere dňa 13.03.2012 a dňa 22.05.2012, výške čerpaných finančných prostriedkov v celkovej sume 900,-Eur a o zaplatení celkovej sumy 2.087,12 Eur vyplývajú z predložených listinných dôkazov a zhodných tvrdení strán sporu, preto neboli medzi stranami sporné. Žalovaný vo svojich vyjadreniach nespochybnil ani tvrdenie žalobcu o doručení výzvy zo dňa 22.05.2018 na vydanie bezdôvodného obohatenia.

19. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

20. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že právny vzťah medzi pôvodným žalobcom a žalovaným, založený uzavretými zmluvami o úvere je vzťahom spotrebiteľským, kde žalovaný vystupuje ako dodávateľ a pôvodný žalobca ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmlúv nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Uzavreté zmluvy o úvere sú podľa svojho obsahu tzv. typové formulárové zmluvy, ktoré vypracoval žalovaný, nakoľko ich znenie bolo predtlačené na formulári, do ktorého strany len vpísali chýbajúce údaje. Z uvedeného je zrejmé, že právny predchodca žalobcu nemohol obsah zmlúv nijako ovplyvniť. Formulárové zmluvy žalovaný

opakovane používal pri poskytovaní peňažných prostriedkov svojim klientom. Súd má za to, že právne vzťahy medzi stranami sporu, založené uzavretými zmluvami, sú spotrebiteľskými vzťahmi, preto je ich potrebné posúdiť aj podľa ustanovení zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) o spotrebiteľských zmluvách a zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“), a to s prihliadnutím na právnu úpravu platnú v čase uzavretia zmlúv.

21. Pri právnom posúdení veci súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia právnych predpisov:

Podľa § 497 ObchZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 OZ, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 658 ods. 2 OZ, pri nepeňažnej pôžičke možno dojednať namiesto úrokov plnenie primeraného väčšieho množstva alebo vecí lepšej akosti, spravidla toho istého druhu.

Podľa § 1 ods. 2 ZoSÚ, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) ZoSÚ, sa na účely tohto zákona rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 2 písm. b) ZoSÚ, sa na účely tohto zákona rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové

sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 45 ods. 1 OZ, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 524 ods. 1,2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

22. Čo sa týka právneho posúdenia uzavretých zmlúv, súd tieto posúdil ako zmluvy o pôžičke podľa § 657 OZ, na ktoré zároveň aplikoval ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z obsahu predložených zmlúv má súd preukázané, že uzavreté zmluvy neobsahujú dojednanie o povinnosti veriteľa (záväzok veriteľa) poskytnúť na požiadanie dlžníka peňažné prostriedky, čo je podstatná náležitosť úverovej zmluvy podľa § 497 ObchZ. Formulácia uvedená v zmluve, podľa ktorej je veriteľ oprávnený poskytnúť dlžníkovi úver v určitej sume, záväzok veriteľa podľa § 497 ObchZ nezakladá. Uzavreté zmluvy neobsahujú ani záväzok dlžníka zaplatiť úrok, čo je ďalšia podstatná náležitosť úverovej zmluvy. Dojednanie o zaplatení poskytnutej sumy zvýšenej o príslušný poplatok, ktoré je uvedené v zmluvách, platné dojednanie povinnosti zaplatiť úroky nepredstavuje. Zmluvou o úvere, ktorá má konsenzuálny charakter, sa veriteľ zaväzuje poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky a dlžník sa zaväzuje tieto vrátiť spolu s úrokom. Z obsahu uzavretých zmlúv je zrejmé, že na rozdiel od zmluvy o úvere, ktorá má konsenzuálny charakter, boli žalobcovi peňažné prostriedky odovzdané v hotovosti pri podpise zmlúv. Preto má súd za to, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu zmlúv o

pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka, ktorá ma na rozdiel od konsenzuálnej zmluvy o úvere, reálny charakter. Dojednania o výške príslušného poplatku, ktorý predstavuje odplatu za poskytnutie peňažnej hotovosti, súd posúdil ako dojednania neplatné, v rozpore s § 39 Občianskeho zákonníka. Pri peňažnej pôžičke odplatu predstavujú úroky, ktoré je možné dojednať podľa § 658 ods. 1 OZ. Zaplatenie úrokov však v zmluvách dojednané nebolo. Plnenie primeraného väčšieho množstva podľa § 658 ods. 2 OZ možno dojednať len pri nepeňažnej pôžičke. Preto pokiaľ právny predchodca žalobcu žalovanému plnil nad rozsah poskytnutých peňažných prostriedkov a žalovanému uhradil aj príslušný poplatok, plnil tak z neplatného právneho úkonu (dojednania o povinnosti zaplatiť príslušný poplatok), čím na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie. Súd má za to, že dojednanie „príslušného poplatku“ za poskytnutie peňažnej hotovosti vo výške takmer ako bola suma poskytnutých peňažných prostriedkov, nie je s prihliadnutím na časovú dĺžku poskytnutia peňažných prostriedkov (12 mesiacov) v súlade s dobrými mravmi a takéto dojednanie súd posúdil s poukazom na § 41 v spojení s § 39 OZ ako neplatné. Žalovanému tak vznikol nárok len na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov. Obranu žalovaného založenú na tvrdení, že dojednanie príslušného poplatku je v súlade s právnou úpravou platnou v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na § 499 ObchZ v spojení s § 53 ods. 6 OZ, súd posúdil ako nedôvodnú, keďže v danom prípade nedošlo k uzavretiu zmluvy o úvere, ale právny vzťah založený uzavretými zmluvami súd posúdil ako spotrebiteľské pôžičky podľa § 657 OZ.

23. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter uzavretých zmlúv súd podrobil zmluvy aj ich prieskumu z hľadiska súdnej kontroly spotrebiteľských zmlúv. Zásadný význam v ochrane spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch má dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho pre spotrebiteľa vyplývajú, aby mohol spotrebiteľ posúdiť výhodnosť, či nevýhodnosť poskytovaného úveru. Obranu žalovaného, že zmluvy obsahovali všetky náležitosti podľa zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, súd nepovažuje za dôvodnú, nakoľko v uzavretých zmluvách absentujú obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 a), f), i) a y) zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, preto súd uzavreté zmluvy posúdil s poukazom na § 11 ods. 1 ako bezúročné a bez poplatkov. Súd nepovažoval za dôvodnú obranu žalovaného, že všetky absentujúce náležitosti boli uvedené v štandardných informáciách o spotrebiteľských úveroch, nakoľko v zmysle zákona musia byť všetky obligatórne náležitosti uvedené priamo v zmluve. Navyše na predložených informáciách sa podpis spotrebiteľa nenachádza, preto nebolo v konaní preukázané, že by bol spotrebiteľ s týmito informáciami pred uzavretím zmlúv aj skutočne vopred oboznámený.

24. Žalovaný preto mal voči právnenému predchodcovi žalobcu nárok len na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov vo výške 900,- Eur. Keďže právny predchodca žalobcu uhradil žalovanému celkovú sumu 2.087,12 Eur, súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.187,12 Eur, ktorá predstavuje súčet plnení poskytnutých žalovanému nad výšku vyplatených finančných prostriedkov. Medzi stranami nebola sporná výška čerpaných finančných prostriedkov, ani suma, ktorú žalobca žalovanému uhradil. Keďže právny predchodca žalobcu uhradil žalovanému viac, vzniklo tak na strane žalovaného v rozsahu nad istinu čerpaných finančných prostriedkov bezdôvodné obohatenie, na ktorého vydanie súd zaviazal žalovaného, keď vecnú legitimitáciu žalobcu mal súd preukázanú predloženou zmluvou o postúpení pohľadávky.

25. Obranu žalovaného založenú na tvrdení, že k bezdôvodnému obohateniu pri zmluve č.XXXXXXXXXX nedošlo, nakoľko žalovaná suma bola vymožená na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý v danom prípade predstavuje zároveň aj prekážku res iudicata, súd nepovažoval za dôvodnú. Ani prípadné vymoženie určitých nárokov v exekúcii totiž nič nemení na hmotnoprávných predpokladoch, povahe a obsahu týchto nárokov, takže ani prípadné neoprávnené nároky sa samotným vykonaním exekúcie nestávajú oprávnenými. Ak teda boli v exekučnom konaní v dôsledku existencie formálneho exekučného titulu vymožené určité nároky, neznamená to, že by tieto nároky oprávneného v exekučnom konaní boli aj hmotnoprávne opodstatnené, a že by bolo vylúčené domáhať sa ich vrátenia ako bezdôvodného obohatenia. Súd pri posudzovaní tejto obrany žalovaného vychádzal aj z právnych záverov právoplatného rozsudku vydaného v konaní sp.zn. 19C/68/2015 dňa 28.02.2017, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 14Co/255/2017 zo dňa 11.09.2018, keď súd nezistil dôvody pre odchylenie sa od tam vyslovených záverov, nakoľko zistené skutkové závery boli potvrdené vykonaným dokazovaním aj v tomto konaní. Súd dospel k záveru, že predmetný rozhodcovský rozsudok bol vydaný na podklade rozhodcovskej zmluvy, ktorá nebola dojednaná platným spôsobom, preto predmetný rozhodcovský rozsudok predstavuje nulitný právny paakt a nemôže zakladať prekážku veci právoplatne rozhodnutej. Existenciu prekážky právoplatne rozsúdenej veci, tzv.

res iudicata, musí súd skúmať v rámci posudzovania splnenia procesných podmienok konania a zistenie jej existencie vedie v každom štádiu konania k jeho zastaveniu. Táto prekážka nastáva vtedy, keď v novom konaní má byť prejednaná tá istá vec. O tú istú vec sa jedná vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok medzi tými istými stranami sporu, o ktorom už raz bolo rozhodnuté. Hoci sa v danom prípade jedná o rovnaký okruh sporových strán ako tomu bolo v prípade rozhodcovského konania, v rozhodcovskom konaní bol uplatnený nárok na plnenie z uzavretej úverovej zmluvy a v tomto konaní bol uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia získaného plnením bez právneho dôvodu. Je teda zrejmé, že v prípade rozhodcovského konania sa jedná o iný, rozdielny nárok, nejedná sa preto o tú istú vec a predmetný rozhodcovský rozsudok prekážku res iudicata pre nárok uplatnený v tomto konaní nezakladá. Súd zároveň dospel k záveru, že predmetný rozhodcovský rozsudok bol vydaný na podklade rozhodcovskej zmluvy, ktorá nebola so spotrebiteľom dojednaná platným spôsobom. Rozhodcovský rozsudok tak bol vydaný orgánom, ktorý na to nebol oprávnený, preto ho súd považuje za tzv. nulitný právny paakt. Súd považuje uzatvorenú rozhodcovskú zmluvu za neplatnú z dôvodu, že nebola individuálne dohodnutá. Individuálne dojednanie je také, kde spotrebiteľ má reálnu možnosť ho neprijať, odmietnuť, hoci ho pripravil dodávateľ. Dôkazné bremeno v prípade preukázania individuálneho dojednania je na strane žalovaného. Súd sa neuspokojil so skutočnosťou, že rozhodcovská zmluva bola uzatvorená na samostatnej listine. Samotná skutočnosť, že dohoda zmluvných strán o právomoci rozhodcovského súdu netvorila súčasť všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ale bola uzavretá vo forme samostatnej rozhodcovskej zmluvy, ktorú žalobca podpísal v ten istý deň ako zmluvu o úvere ešte neodôvodňuje záver, že táto dohoda bola individuálne dohodnutá a svedčí o vôli žalobcu pristúpiť na túto osobitnú zmluvnú podmienku. Povahu formulárovej zmluvy totiž majú nielen všeobecné obchodné podmienky, ale aj predformulované znenia rôznych variant zmlúv, resp. zmluvných ustanovení. Takýmto typom zmluvy je aj uzavretá rozhodcovská zmluva v danej veci, ktorá má povahu formulára obdobného tomu, ktorého prostredníctvom zmluvné strany uzavreli aj samotné zmluvy o úvere. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť akceptovaná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. V danom prípade z návrhu rozhodcovskej zmluvy nevyplýva, že spotrebiteľ mal reálnu možnosť obsah predloženej formulárovej rozhodcovskej zmluvy ovplyvniť, resp. niektoré zo zmluvných dojednaní vylúčiť. Rozhodcovská zmluva navyše nebola napriek jej formulácii skutočne alternatívnou, keď rozhodcovský súd už bol v predloženej zmluve vopred preddefinovaný. Takouto formuláciou rozhodcovskej zmluvy bolo žalobcovi odňaté právo slobodnej voľby konkrétneho rozhodcovského súdu, ktorý by spor z danej spotrebiteľskej zmluvy podľa voľby spotrebiteľa rozhodol. Takéto zmluvné dojednanie reálne vytvára značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a to v neprospech spotrebiteľa. Pri ochrane spotrebiteľa preto v súvislosti s rozhodcovskou zmluvou je nevyhnutné, aby spotrebiteľ mal možnosť požiadať všeobecný súd o ochranu, okrem, ak si rozhodcovský súd osobitne nevyjednal (výslovne si ho želal). Obdobný právny názor zaujal Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp.zn. 13Co/489/2015 zo dňa 09.08.2016, resp. v rozsudku sp.zn.16Co/920/2015 zo dňa 15.12.2016, resp. sp.zn. 16Co/13/2015 zo dňa 11.06.2015). Z rozhodovacej súdnej praxe v obdobných sporoch má súd preukázané, že neuzatvorením rozhodcovskej zmluvy by žalobcovi úver poskytnutý nebol. Súd má preukázané, že žalobca podpísal rozhodcovskú zmluvu po tom ako mu bola vyplnená predložená obchodným zástupcom spolu so zmluvou o úvere. Žalovaný tak podmienil poskytnutie peňažných prostriedkov podpísaním predloženej rozhodcovskej zmluvy. Predloženú rozhodcovskú zmluvu súd preto považuje za absolútne neplatnú, ktorá nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu. Súd preto na rozhodcovský rozsudok ako nulitný paakt neprihliadol, nakoľko na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy vydaný rozhodcovský rozsudok je nulitným aktom, na ktorý súd nemôže prihliadať (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 5 obdo/44/2011). Otázkou oprávnenia súdu skúmať platnosť rozhodcovskej zmluvy sa zaoberal Najvyšší súd SR napríklad v uznesení sp.zn. 3Cdo/27/2011 zo dňa 29.01.2015, ktorý vo svojom rozhodnutí pripustil, že posudzovanie platnosti rozhodcovskej zmluvy je možné nielen v exekučnom konaní, ale aj v iných konaniach pri riešení otázky, či vydaný rozhodcovský rozsudok zakladá prekážku res iudicata.

26. Okrem žalovanej sumy žalobca požadoval priznať aj úroky z omeškania, a to odo dňa 02.06.2018. Z predloženej výzvy zo dňa 22.05.2018 súd zistil, že lehota na plnenie stanovená vo výzve uplynula dňa 25.05.2018. Žalovaný doručenie výzvy nespochybnil, súd mal preto toto skutkové tvrdenie podľa § 151 CSP za nesporné a pri rozhodovaní vychádzal z toho, že žalovaný sa do omeškania dostal dňom 26.05.2018, a keďže toto omeškanie stále trvá, súd viazaný rozsahom podanej žaloby podľa § 216 CSP priznal žalobcovi aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania zo žalovanej sumy odo dňa 02.06.2018 až do zaplatenia.

27. Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávajúci predpis, ktorým je nariadenie vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov. Podľa § 3 ods. 1 vládneho nariadenia, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná od 16.03.2016 je 0,00 % ročne, vzhľadom na uvedené súd priznal úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo žalovanej sumy od 02.06.2018 až do zaplatenia.

28. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Vzhľadom na uvedené zákonné ustanovenie súd uložil žalovanému, aby súdom uloženú povinnosť splnil v lehote 3 dni od právoplatnosti tohto rozsudku.

29. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

32. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Žiar nad Hronom, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Náležitosťou odvolania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).